

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder følgende:

1. Præcisering af, hvem der er berettiget til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, herunder direkte klageadgang for handicaporganisationerne.
2. Modernisering af forældede betegnelser for handicappede personer.
3. Bemyndigelse for boligministeren til at fastsætte regler om gebyr for udpegning af bemyndigede organer i henhold til EU-direktiver.
4. Mindre konsekvensændringer.

Ad 1 og 2 (Direkte klageadgang for handicaporganisationer samt moderniseret sprogbrug)

Ifølge byggelovens § 23 kan kommunalbestyrelsens afgørelser for så vidt angår retlige spørgsmål påklages til statsamtet eller – for Københavns og Frederiksberg kommuner – til Boligministeriet. Det har ikke hidtil fremgået af byggeloven, hvem der har klagekompetence.

Det foreslås derfor, at det præciseres, hvem der er klageberettiget i forhold til de afgørelser, kommunalbestyrelsen træffer.

Det foreslås samtidig, at der i sager vedrørende handicapforhold gives De Samvirkende Invalideorganisationer, DSI, og medlemsorganisationer heraf en lovfæstet direkte klageadgang.

At handicaporganisationerne tillægges en direkte klageadgang skal ses som et led i opfølgningen af Betænkning nr. 1336 – tilgængelighed for alle – om handicappedes adgang til det fysiske miljø, som i juli 1997 blev afgivet af Det Tværministerielle Handicapudvalg. Forslaget indgår tillige som et af forslagene i den handlingsplan - tilgængelighed for alle – som Boligministeriet offentliggjorde i maj 1997, og som ligeledes er udarbejdet af Det Tværministerielle Handicapudvalg.

Som anført i betænkningen, er det fra handicaporganisationernes side i denne forbindelse påpeget, at de enkelte handicappede står stærkere i lokalsamfundene, når de repræsenteres af de centrale organisationer, ligesom det vil være en stor lettelse for den en-

kelte handicappede, at en anden instans kan påtage sig at klage, idet der ofte er et vist afhængighedsforhold mellem kommunen på den ene side og den handicappede borger på den anden.

Som ligeledes anført i betænkningen, har det været et ønske fra handicaporganisationerne, at der gennemføres en modernisering af sproget i de forskellige regler og bestemmelser, når handicappede menesker omtales eller handicaptilgængelighed skal udtrykkes. Handicaporganisationerne mener, at udtrykket »handicapvenlig« ikke bør benyttes. I stedet bør anvendes betegnelsen »handicapegnet«, ligesom ældre betegnelser, som f.eks. »personer, hvis bevægelses- og orienteringsevne er nedsat« og lignende, bør erstattes med »handicappede personer« eller »bevægelseshandicappede«.

Som et led i opfølgningen af ovennævnte betænkning og handlingsplan foreslås det derfor, at lovens betegnelse for handicappede mennesker ændres i overensstemmelse hermed.

Ad 3 (Bemyndigelse for boligministeren til at fastsætte regler om gebyr for udpegning af bemyndigede organer i henhold til EU-direktiver)

EF-direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (byggevederdirektivet) er et af direktiver, der skal sikre, at byggevarer fremover frit kan omsættes og anvendes i alle EU-lande.

Som følge af de fremtidige harmoniserede EU-regler for byggevarer opnås en betydelig lettelse af erhvervets muligheder for at afsætte byggeprodukter i alle EU-landene, fordi alle virksomheder, som ønsker at sælge og markedsføre deres produkter, skal overholde de samme harmoniserede standarder eller europæiske tekniske godkendelser. Hvis et byggeprodukt er godkendt i et land, kan varen derfor sælges overalt inden for EU/EØS-landene uden at skulle igennem nye og fordyrende nationale godkendelser.

I henhold til byggevederdirektivet skal der ske en attestering af, at et byggeprodukt er i overensstemmelse med kravene i en harmoniseret standard eller en europæisk teknisk godkendelse.